

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 5. joulukuuta 2017
(OR. en)

15429/17

FISC 345
ECOFIN 1088

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Päivämäärä:	5. joulukuuta 2017
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Asia:	Veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskeva EU:n luettelo • Neuvoston päätelmät (hyväksytty 5.12.2017)

Neuvosto hyväksyi istunnossaan 5. joulukuuta 2017 liitteenä olevat päätelmät veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta EU:n luettelosta.

NEUVOSTON PÄÄTELMÄT**veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta EU:n luettelosta (*)**

(*) Neuvosto päätti julkaista nämä päätelmät tiedoksi Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Neuvosto

1. PALAUTTAA MIELEEN verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta ja verosopimusten väärinkäytön vastaisista toimenpiteistä 25. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät ja erityisesti niiden 6–10 kohdan sekä 8. marraskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät kriteereistä ja menettelystä veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon laatimiseksi;
2. PAINOTTAA 8. marraskuuta 2016 annetuissa neuvoston päätelmissä vahvistettujen verotuksen avoimuutta, oikeudenmukaista verotusta ja BEPS-torjuntatoimien standardien täytäntöönpanoa koskevien kriteerien, jäljempänä 'kriteerit', maailmanlaajuisen edistämisen merkitystä; kriteerit on esitetty tämän asiakirjan liitteessä IV ja niitä on eritelty tarkemmin liitteissä VI ja VII;
3. ARVIOI verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin ja veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevan OECD:n osallistavan kehyksen sekä haitallisia verokäytäntöjä käsittelevän foorumin puitteissa tehtyä työtä;
4. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmän, jäljempänä 'käytännesääntötyöryhmä', koordinoitusti korkean tason verotustyöryhmän, jäljempänä 'korkean tason työryhmä', kanssa tekemän työn asiaankuuluvien lainkäyttöalueiden valitsemiseksi sekä niiden verolainsäädäntöä ja -politiikkoja koskevien seikkojen analysoimiseksi ja arvioimiseksi kriteerien puitteissa;
5. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE, että useimmat lainkäyttöalueet ovat päättäneet osallistua tähän prosessiin ja vuoropuheluun ja ovat toteuttaneet tai sitoutuneet toteuttamaan aktiivisia toimia käytännesääntötyöryhmän kartoittamien ongelmien ratkaisemiseksi verotuksen avoimuuden, oikeudenmukaisen verotuksen ja BEPS-torjuntatoimien standardien täytäntöönpanon aloilla;

6. PANEE kuitenkin MERKILLE, että osa lainkäyttöalueista ei ole toteuttanut mitään todellisia toimia puutteiden tosiasialliseksi korjaamiseksi, eivätkä ne osallistu kriteerien pohjalta merkitykselliseen vuoropuheluun, joka voisi johtaa tällaisiin sitoumuksiin;
7. ON VAKUUTTUNUT siitä, että tässä tapauksessa näiden lainkäyttöalueiden verolainsäädännöt, -politiikat ja hallintokäytännöt johtavat tai voivat johtaa jäsenvaltioiden verotulojen menetyksiin ja että näitä lainkäyttöalueita tulisi täten voimakkaasti kannustaa tekemään tarvittavat muutokset tämän tilanteen korjaamiseksi;
8. TOISTAA, että on erittäin tärkeää luoda tehokkaita suoja mekanismeja jäsenvaltioiden veropohjia rapauttavien veropetosten, verovilpin ja veronkierron torjumiseksi;
9. VAHVISTAA näin ollen liitteessä I olevan veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon ja PAINOTTAA, että lainkäyttöalueet pidetään luettelossa, kunnes ne täyttävät kriteerit, esimerkiksi noudattamalla luettelosta poistamiseksi toteutettavia toimia koskevia suosituksia;
10. KATSOO ASIANMUKAISEKSI, että käytännesääntöryhmä aloittaa keskustelut luetteloon merkittyjen lainkäyttöalueiden kanssa sopiakseen toimista, joihin lainkäyttöalueiden odotetaan ryhtyvän tullakseen poistetuksi luettelosta, sekä valvoakseen näitä toimia ja KANNUSTAA näitä lainkäyttöalueita toteuttamaan pikaisesti tarvittavat toimet kriteerien täyttämiseksi;

11. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE, että vaikka joidenkin lainkäyttöalueiden verolainsäädäntö, -politiikat ja hallintokäytännöt antavatkin aihetta huoleen verotuksen avoimuuden, oikeudenmukaisen verotuksen ja BEPS-torjuntatoimien standardien täytäntöönpanon aloilla, osa näistä lainkäyttöalueista on kuitenkin antanut merkityksellisiä korkean tason poliittisia sitoumuksia toteuttaa tarvittavat toimet avointen kysymysten ratkaisemiseksi sovitussa määräaajoissa, eikä niitä ole tässä vaiheessa merkittävä yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luetteloon. Käytännesääntötyöryhmän olisi jatkettava vuoropuhelua ja näiden lainkäyttöalueiden antamien sitoumusten todellisen täytäntöönpanon valvontaa ja annettava milloin tahansa suosituksia veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan luettelon päivittämiseksi mahdollisten uusien sitoumusten ja näiden sitoumusten täytäntöönpanon perusteella. Tilannekatsaus EU:n kanssa tehtävästä yhteistyöstä verotusalan hyvän hallintotavan periaatteiden täytäntöönpanosta annettujen sitoumusten alalla on esitetty liitteessä II;
12. ILMAISEE myötätuntonsa ja tukensa niille Karibian alueen lainkäyttöalueille, joihin syyskuun 2017 tuhoisat myrskyt iskivät voimakkaasti aiheuttaen ihmishenkien menetyksiä ja suurta vahinkoa keskeisille infrastruktuureille, ja KATSOO, että seulontamenettely olisi keskeytettävä näiden lainkäyttöalueiden osalta (Anguilla, Antigua ja Barbuda, Bahama, Brittiläiset Neitsytsaaret, Dominica, Saint Kitts ja Nevis, Turks- ja Caicossaaret sekä Yhdysvaltain Neitsytsaaret). Käytännesääntötyöryhmän olisi kuitenkin otettava yhteyttä näihin lainkäyttöalueisiin helmikuuhun 2018 mennessä, jotta ongelmat voitaisiin ratkaista vuoden 2018 loppuun mennessä;
13. PYYTÄÄ erityisesti, että käytännesääntötyöryhmä jatkaa vuoropuhelua ja aloittaa lainkäyttöalueiden antamien sitoumusten valvontaprosessin viipymättä vuoden 2018 alusta niiden tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi sovitun aikataulun mukaisesti;
14. KEHOTTAÄ käytännesääntötyöryhmää sopimaan valvontaprosessin toteuttamisen menettelyistä ja laatimaan tästä aiheesta tilannekatsauksen ennen kesää 2018;

15. OHJEISTAA käytäntöryhmää ryhtymään keskusteluihin tai jatkamaan keskusteluja asiaankuuluvien lainkäyttöalueiden kanssa, pyrkimään varmistamaan tarvittavat sitoumukset, valvomaan sitoumusten täyttämistä ja raportoimaan neuvostolle säännöllisesti esittäen tarvittaessa ehdotuksia yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan luettelon muuttamiseksi;
16. KATSOO liitteen III mukaisesti, että EU ja jäsenvaltiot voisivat soveltaa tehokkaita ja oikeasuhteisia niin verotusalan kuin muidenkin alojen suojatoimenpiteitä yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita kohtaan, kunhan nämä on mainittu luettelossa;
17. SUOSITTAA, että jäsenvaltiot ryhtyvät tiettyihin koordinoituihin tämän asiakirjan liitteessä III esitettyihin suojatoimenpiteisiin verotuksen alalla kansallisen lainsäädäntönsä sekä EU:n ja kansainvälisen oikeuden mukaisten velvoitteidensa mukaisesti;
18. KEHOTTAÄ käytäntöryhmää jatkamaan uusien verotusalan koordinoitujen toimenpiteiden tarkastelua ja PYYTÄÄ jäsenvaltioita ilmoittamaan käytäntöryhmälle soveltavatko ne ja millä tavalla ne soveltavat suojatoimenpiteitä yhteistyöhaluttomiin lainkäyttöalueisiin, kun ne on merkitty yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luetteloon;
19. PYYTÄÄ EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita ottamaan veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon tarvittaessa huomioon ulkopolitiikassa, taloussuhteissa ja kehitysyhteistyössä kyseisten kolmansien maiden kanssa pyrkiäkseen laajalaaiseen toimintatapaan kriteerien noudattamiseen liittyvässä kysymyksessä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta perussopimusten mukaiseen jäsenvaltioiden ja unionin toimivaltajakoon;
20. USKOO, että yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luettelolla ja suojatoimenpiteillä, kun niitä sovelletaan, pystytään lähettämään vahva viesti asianomaisille lainkäyttöalueille ja edistämään myönteisiä muutoksia, joiden ansiosta lainkäyttöalueita voidaan poistaa luettelosta;
21. VAHVISTAA, että nämä EU:n jäsenvaltioiden yhdessä toteuttamat toimet ovat G20-maiden, OECD:n ja muiden kansainvälisten foorumien edistämien asialistojen mukaisia;

22. PALAUTTAA MIELEEN neuvoston yhteisymmärryksen kriteerien puitteissa noudatettavasta toimintatavasta, kun yhteisöverojärjestelmää ei ole tai nimellinen yhteisöverokanta on nolla tai lähes nolla; sen mukaan lainkäyttöalue ei saisi helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa, kuten liitteessä VII esitetään;
23. PALAUTTAA MIELEEN, että 8. marraskuuta 2016 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti näiden toimenpiteiden ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden toimivaltuuksia esimerkiksi neuvotella kahdenvälisiä verosopimuksia ja tehdä niitä, soveltaa lisätoimenpiteitä tai ylläpitää yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevia laajempia luetteloita kansallisella tasolla;
24. VAHVISTAA, että neuvosto tekee päätöksen luettelon muuttamisesta käytännesääntöryhmän neuvostolle toimittaman asiaankuuluvan tiedon pohjalta;
25. TOTEAA, että yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luetteloa olisi päivitettävä vähintään kerran kalenterivuodessa ja luetteloon merkittyjen lainkäyttöalueiden sekä muiden vuoden 2017 seulontaan kuuluvien lainkäyttöalueiden tilannetta olisi seurattava jatkuvasti. Käytännesääntöryhmä voi neuvoston hyväksymien kriteerien perusteella laajentaa valvontaa muihin lainkäyttöalueisiin;
26. KEHOTTAÄ käytännesääntöryhmää jatkamaan vuoropuhelua asiaankuuluvien lainkäyttöalueiden kanssa edistääkseen verotuksen avoimuutta, oikeudenmukaista verotusta ja BEPS-torjuntatoimien standardien täytäntöönpanoa; ja jatkamaan työtään sellaisten suojatoimenpiteiden analysoimiseksi, joita voitaisiin määritellä edelleen ja joita voitaisiin soveltaa koordinoitusti yhteistyöhaluttomiin lainkäyttöalueisiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta EU:n ja kansainvälisen oikeuden mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita;

27. TOISTAA, että käytäntösääntötyöryhmän olisi neuvoston pääsihteeristön tuella jatkettava tämän prosessin toteuttamista ja valvontaa koordinoiden toimensa korkean tason työryhmän kanssa. Komissio avustaa käytäntösääntötyöryhmää suorittamalla tarvittavat valmistelut seulontamenettelyä varten yritysverotuksen käytäntösäännöissä tällä hetkellä määriteltyjen tehtävien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon aikaisemmat ja käynnissä olevat vuoropuhelut kolmansien maiden kanssa;
28. KATSOO ASIANMUKAISEKSI määritellä tässä yhteydessä ohjeet tällä alalla tehtävää työtä varten liitteessä IV esitetyn mukaisesti;
29. VAHVISTAA, että neuvoston on tarvittaessa päivitettävä kriteereitä säännöllisesti ottaen huomioon kansainvälisen kehityksen ja kansainvälisten standardien muuttumisen, sekä KATSOO, että tulevien arviointien ja vuoropuhelun asianomaisten lainkäyttöalueiden kanssa olisi perustuttava näihin standardeihin pitäen mielessä, että kaikkien asianomaisten lainkäyttöalueiden jatkuva ja nopea edistyminen näillä aloilla on tärkeää.
-

Veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskeva EU:n luettelo¹

I Veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskeva EU:n luettelo

1. Amerikan Samoa

Amerikan Samoa ei osallistu mihinkään verotustarkoituksissa tapahtuvaan automaattiseen tietojenvaihtoon, ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut – myöskään sen lainkäyttöalueen kautta, josta se on riippuvainen – veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

2. Bahrain

Bahrainin automaattinen tietojenvaihto ei kata kaikkia EU:n jäsenvaltioita, se ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, se helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa, se ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

3. Barbados

Barbadoksella on haitallinen etuuksiin oikeuttava verojärjestelmä. Se ei selkeästi sitoutunut muuttamaan tai poistamaan sitä pyydetysti 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Barbadoksen sitoumusta muuttaa muita haitallisia verojärjestelmiä tai poistaa ne kriteerin 2.1 mukaisesti valvotaan.

¹ Perustuu 4. joulukuuta 2017 klo 17.00 (UTC +01:00) mennessä vastaanotettuihin kirjeisiin.

4. Grenada

Grenada ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, eikä se selkeästi sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Grenadan sitoumusta noudattaa kriteereitä 1.1, 2.1 ja 3 valvotaan.

5. Guam

Guam ei osallistu mihinkään verotustarkoituksissa tapahtuvaan automaattiseen tietojenvaihtoon, ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut – myöskään sen lainkäyttöalueen kautta, josta se on riippuvainen – veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

6. Korean tasavalta

Korealla on haitallisia etuuksiin oikeuttavia verojärjestelmiä. Se ei sitoutunut muuttamaan tai poistamaan niitä 31. joulukuuta 2018 mennessä.

7. Macaon erityishallintoalue

Macaon erityishallintoalue ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut – myöskään sen lainkäyttöalueen kautta, josta se on riippuvainen – veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, eikä se sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Macaon erityishallintoalueen sitoumusta noudattaa kriteereitä 1.2 ja 2.1 valvotaan.

8. Marshallinsaaret

Marshallinsaaret helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa, se ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Marshallinsaarten sitoumusta noudattaa kriteereitä 1.1 ja 1.2 valvotaan.

9. Mongolia

Mongolia ei ole verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin jäsen, ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virkaavusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2019 mennessä.

10. Namibia

Namibia ei ole verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin jäsen, ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virkaavusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2019 mennessä. Lisäksi Namibialla on haitallisia etuuksiin oikeuttavia verojärjestelmiä. Se ei sitoutunut muuttamaan tai poistamaan niitä 31. joulukuuta 2018 mennessä.

11. Palau

Palau helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa, ja se kieltäytyi merkityksellisestä vuoropuhelusta kriteerin 2.2 noudattamisen varmistamiseksi.

Palaun sitoumusta noudattaa kriteereitä 1.1, 1.2, 1.3 ja 3 valvotaan.

12. Panama

Panamalla on haitallinen etuuksiin oikeuttava verojärjestelmä. Se ei selkeästi sitoutunut muuttamaan tai poistamaan sitä pyydetysti 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Panaman sitoumusta muuttaa muita haitallisia verojärjestelmiä tai poistaa ne kriteerin 2.1 mukaisesti valvotaan.

13. Saint Lucia

Saint Lucialla on haitallisia etuuksiin oikeuttavia verojärjestelmiä, se ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä se selkeästi sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

14. Samoa

Samoalla on haitallisia etuuksiin oikeuttavia verojärjestelmiä, se ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä se sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

15. Trinidad ja Tobago

Trinidad ja Tobagolla on verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin antama "ei kriteerien mukainen" -luokitus, se ei ole allekirjoittanut eikä ratifioinut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyä OECD:n monenkeskistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, sillä on haitallinen etuuksiin oikeuttava verojärjestelmä eikä se sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Trinidad ja Tobagon sitoumusta noudattaa kriteereitä 1.1 ja 3 valvotaan.

16. Tunisia

Tunisiassa on haitallisia etuuksiin oikeuttavia verojärjestelmiä. Se ei sitoutunut muuttamaan tai poistamaan niitä 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Tunisian sitoumusta noudattaa kriteeriä 3 valvotaan.

17. Yhdistyneet arabiemiraatit

Yhdistyneet arabiemiraatit ei noudata BEPS-vähimmäisstandardeja eikä se sitoutunut puuttumaan näihin seikkoihin 31. joulukuuta 2018 mennessä.

Yhdistyneiden arabiemiraattien sitoumusta noudattaa kriteereitä 1.1 ja 1.3 valvotaan.

II Suositukset lainkäyttöalueille toteutettavista toimista luettelosta poistamiseksi:

Kaikkia lainkäyttöalueita pyydetään puuttumaan tehokkaalla tavalla tässä liitteessä lueteltuihin puutteisiin.

Tilannekatsaus EU:n kanssa tehtävästä yhteistyöstä verotusalan hyvän hallintotavan periaatteiden täytäntöönpanosta annettujen sitoumusten alalla²

Käytännesääntöryhmä pyysi seulontamenettelyn yhteydessä kaikkia niitä lainkäyttöalueita, joiden kohdalla todettiin huolenaiheita, sitoutumaan puuttumaan näihin huolenaiheisiin. Lainkäyttöalueiden suuri enemmistö päätti tehdä asiaankuuluvat muutokset verolainsäädäntöönsä täyttääkseen EU:n seulontakriteerit.

Tämän prosessin tulokset osoittavat, missä määrin kaikki nämä lainkäyttöalueet ovat ryhtyneet rakentamaan vuoropuheluun EU:n kanssa, miten ne ovat sitoutuneet noudattamaan EU:n ja kansainvälisiä verostandardeja sekä myös korostavat sitä myönteistä suhdetta, jonka EU on luonut kaikkiin näihin lainkäyttöalueisiin. Nämä lainkäyttöalueet on näin ollen määritelty yhteistyöhaluisiksi edellyttäen, että ne myös toteuttavat sitoumuksensa onnistuneesti.

Käytännesääntöryhmä valvoo, että nämä sitoumukset toteutetaan käytännössä, ja jatkaa näin ollen näiden lainkäyttöalueiden kanssa aloittamaansa rakentavaa vuoropuhelua.

Useimpien lainkäyttöalueiden odotetaan toteuttavan sitoumukset vuoden 2018 loppuun mennessä; kehityksillä on kuitenkin vuoden 2019 loppuun asti aikaa toteuttaa sitoumuksensa avoimuuskriteerien ja BEPS-torjuntatoimenpiteiden osalta.

Tähän tilannekatsaukseen EU:n kanssa tehtävästä yhteistyöstä verotusalan hyvän hallintotavan periaatteiden täytäntöönpanosta annettujen sitoumusten alalla on kerätty seulontaan osallistuneen lainkäyttöalueen antamat sitoumukset puuttua Ecofin-neuvostossa marraskuussa 2016 hyväksytyjen kriteerien osalta todettuihin seikkoihin, jotka on ryhmitelty otsikoiden "avoimuus", "oikeudenmukainen verotus" ja "BEPS-torjuntatoimenpiteet" alle.

² Perustuu 4. joulukuuta 2017 klo 17.00 (UTC +01:00) mennessä vastaanotettuihin kirjeisiin.

1. Avoimuus

1.1 Sitoumus toteuttaa automaattista tietojenvaihtoa joko allekirjoittamalla monenvälinen toimivaltaisten viranomaisten sopimus tai kahdenvälisten järjestelyjen avulla

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet toteuttamaan automaattisen tietojenvaihdon vuoden 2018 loppuun mennessä:

Curaçao, Hongkongin erityishallintoalue, Uusi-Kaledonia, Oman, Qatar ja Taiwan

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet toteuttamaan automaattisen tietojenvaihdon vuoden 2019 loppuun mennessä:

Turkki

1.2 Verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin jäsenyys ja tyydyttävä luokitus

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet ryhtymään maailmanlaajuisen foorumin jäseniksi ja/tai hankkimaan tyydyttävän luokituksen vuoden 2018 loppuun mennessä:

Curaçao, Uusi-Kaledonia ja Oman

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet ryhtymään maailmanlaajuisen foorumin jäseniksi ja/tai hankkimaan riittävän luokituksen vuoden 2019 loppuun mennessä:

Bosnia ja Hertsegovina, Kap Verde, Fidži, Jordania, Montenegro, Serbia, Swazimaa, Turkki ja Vietnam

1.3 Veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehdyn OECD:n monenkeskisen yleissopimuksen tai kaikki EU:n jäsenvaltiot kattavan sopimuskokonaisuuden allekirjoittaminen ja ratifioiminen

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet allekirjoittamaan ja ratifioimaan monenkeskisen yleissopimuksen tai varmistamaan kaikki EU:n jäsenvaltiot kattavan sopimuskokonaisuuden toteuttamisen vuoden 2018 loppuun mennessä:

Hongkongin erityishallintoalue, Uusi-Kaledonia, Oman, Qatar ja Taiwan

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet allekirjoittamaan ja ratifioimaan monenkeskisen yleissopimuksen tai varmistamaan kaikki EU:n jäsenvaltiot kattavan sopimuskokonaisuuden toteuttamisen vuoden 2019 loppuun mennessä:

Armenia, Bosnia ja Hertsegovina, Botswana, Kap Verde, Fidži, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jamaika, Jordania, Malediivit, Montenegro, Marokko, Peru, Serbia, Swazimaa, Thaimaa, Turkki ja Vietnam

2. Oikeudenmukainen verotus

2.1 Haitalliset verojärjestelmät

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet muuttamaan todettuja järjestelmiä tai poistamaan ne vuoden 2018 loppuun mennessä:

Andorra, Armenia, Aruba, Belize, Botswana, Kap Verde, Cookinsaaret, Curaçao, Fidži, Hongkongin erityishallintoalue, Jordania, Liechtenstein, Malediivit, Mauritius, Marokko, Saint Vincent ja Grenadiinit, San Marino, Seychellit, Sveitsi, Taiwan, Thaimaa, Turkki, Uruguay ja Vietnam

Seuraavat lainkäyttöalueet eivät ole nimenomaisesti toistaneet haitallisia verokäytäntöjä käsittelevän foorumin puitteissa annettua sitoumusta muuttaa todettuja järjestelmiä tai poistaa ne vuoden 2018 loppuun mennessä:

Malesia ja Labuanin saari

2.2 Verojärjestelmät, jotka helpottavat veroparatiisirakenteita, joiden tarkoituksena on saada todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet puuttumaan taloudelliseen toimintaan liittyviin huolenaiheisiin vuoden 2018 loppuun mennessä:

Bermuda, Caymansaaret, Guernsey, Mansaari, Jersey ja Vanuatu

3. BEPS-torjuntatoimenpiteet

3.1 BEPS-toimenpiteitä koskevan osallistavan kehyksen jäsenyys tai BEPS-vähimmäisstandardien noudattaminen

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet ryhtymään osallistavan kehyksen jäseniksi tai noudattamaan BEPS-vähimmäisstandardeja vuoden 2018 loppuun mennessä:

Aruba, Cookinsaaret, Färsaaret, Grönlanti, Uusi-Kaledonia, Saint Vincent ja Grenadiinit, Taiwan ja Vanuatu

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet ryhtymään osallistavan kehyksen jäseniksi tai noudattamaan BEPS-vähimmäisstandardeja vuoden 2019 loppuun mennessä:

Albania, Armenia, Bosnia ja Hertsegovina, Kap Verde, Fidži, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jordania, Malediivit, Montenegro, Marokko, Serbia ja Swazimaa

Seuraavat lainkäyttöalueet ovat sitoutuneet ryhtymään osallistavan kehyksen jäseniksi tai noudattamaan BEPS-vähimmäisstandardeja, jos ja kun tällainen sitoumus tulee ajankohtaiseksi:

Nauru ja Niue

Suojatoimenpiteet

1. Lainkäyttöalueen merkitsemisellä veroasioissa yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luetteloon odotetaan olevan varoittava vaikutus, joka kannustaa lainkäyttöalueita noudattamaan kriteereitä, jotka on esitetty tämän asiakirjan liitteessä IV ja joita on täsmennetty liitteissä V ja VI, sekä muita asiaankuuluvia kansainvälisiä standardeja.
2. On tärkeää luoda tehokkaita suojamekanismeja jäsenvaltioiden veropohjia rapauttavien veropetosten, verovilpin ja veronkierron torjumiseksi ja soveltaa tehokkaita ja oikeasuhteisia suojatoimenpiteitä EU:n tasolla ja kansallisella tasolla niihin lainkäyttöalueisiin, jotka on merkitty EU:n luetteloon veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista.
3. Tämän liitteen A osassa on esitetty joukko muun kuin verotusalan EU-tason suojatoimenpiteitä, jotka liittyvät EU:n luetteloon veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista.
4. EU:n toteuttamien muun kuin verotusalan suojatoimenpiteiden lisäksi jäsenvaltiot voisivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti toteuttaa joitakin verotusalan suojatoimenpiteitä yhteistyöhaluttomien käytäntöjen ehkäisemiseksi tehokkaasti luetteloon merkityillä lainkäyttöalueilla.
5. Tämän liitteen B osassa on luettelo näistä verotusalan toimenpiteistä. Koska näiden toimenpiteiden on oltava yhteensopivia EU:n jäsenvaltioiden kansallisten verojärjestelmien kanssa, toimenpiteiden toteuttaminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.
6. On pantava merkille, että minkään suojatoimenpiteiden ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden toimivaltuuksia soveltaa lisätoimenpiteitä tai ylläpitää yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevia laajempia luetteloita kansallisella tasolla.

A. SUOJATOIMENPITEET MUULLA KUIN VEROTUSALALLA

Euroopan kestävän kehityksen rahaston (EKKR), EKKR-takuun ja EKKR-takuurahaston perustamisesta 26. syyskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1601 22 artikla sisältää viittauksen EU:n luetteloon yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista.

Jos muihin muun kuin verotusalan EU-säädöksiin suunnitellaan tulevaisuudessa viittausta EU:n luetteloon veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista, se katsotaan osaksi näissä päätelmissä tarkoitettuja suojatoimenpiteitä.

Käytännösääntötyöryhmän - ja korkean tason työryhmän EU:n ulkoisen verotusstrategian täytäntöönpanon puitteissa - olisi valvottava näiden toimenpiteiden kokonaisvaikutuksia kriteerien noudattamiseen lainkäyttöalueilla.

B. SUOJATOIMENPITEET VEROTUSALALLA*

B.1. Koordinoidun toiminnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi sovellettava ainakin yhtä seuraavista hallinnollisista toimenpiteistä verotusallalla:

- a) tiettyjen liiketoimien tehostettu valvonta;
- b) kyseessä olevista järjestelmistä hyötyvien verovelvollisten kasvanut tarkastusriski;
- c) näihin lainkäyttöalueisiin liittyviä rakenteita tai järjestelyjä käyttävien verovelvollisten kasvanut tarkastusriski.

B.2. Rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltuuksia soveltaa lisätoimenpiteitä, verotusalan lainsäädännöllisiä suojatoimenpiteitä, joita jäsenvaltiot voisivat soveltaa, ovat:

- a) kustannusten vähennyskelvottomuus;
- b) ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt;
- c) lähdeverotoimenpiteet;
- d) osakkuuksien verovapauden rajoittaminen;
- e) vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva sääntö;
- f) todistustaakan kääntäminen;
- g) erityiset asiakirjavaatimukset;
- h) veroalan välittäjiä koskeva erityisten verojärjestelmien pakollinen julkistaminen rajatylittävien järjestelyjen osalta.

B.3. Jäsenvaltiot voisivat harkita veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon hyödyntämistä asiaankuuluvien väärinkäytösten vastaisten säännösten toiminnan helpottamiseksi, kun ne panevat täytäntöön 12. heinäkuuta 2016 annettua neuvoston direktiiviä (EU) 2016/1164 sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta. Jos jäsenvaltiot esimerkiksi kyseisen direktiivin mukaisesti käyttävät kolmansista maista laadittavia "mustia listoja" saattaessaan ulkomaisia väliyhtiöitä koskevia sääntöjä osaksi kansallista lainsäädäntöään, näihin listoihin voitaisiin merkitä ainakin veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevassa EU:n luettelossa mainitut lainkäyttöalueet.

Ohjeet veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaan luetteloon liittyviä lisätoimia varten

1. LUETTELOON TARKISTAMINEN JA MENETTELY LUETTELOSTA POISTAMISEKSI

- 1.1. Neuvosto tarkistaa vähintään kerran vuodessa liitteessä I olevan luettelon veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista ja vahvistaa sen yritysverotuksen käytäntötyöryhmän neuvostolle toimittaman raportin perusteella sekä ilmoittaa päivämäärän, josta alkaen muutosta sovelletaan.
- 1.2. Luetteloa voidaan tarkistaa tai sen voimassaoloa muuttaa noudattaen samoja menettelysääntöjä kuin sen hyväksymiseksi. Euroopan komission olisi annettava tässä prosessissa tarvittava tekninen apu.
- 1.3. Neuvoston päätös perustuu käytäntötyöryhmän yhdessä korkean tason työryhmän kanssa laatimaan raporttiin, ja sen laatii pysyvien edustajien komitea.
- 1.4. Kun lainkäyttöalue merkitään luetteloon, sille ilmoitetaan asiasta käytäntötyöryhmän puheenjohtajan allekirjoittamalla kirjeellä, jossa esitetään selkeästi
 - a) luetteloon merkitsemisen perustelut ja
 - b) mitä toimia asianomaiselta lainkäyttöalueelta odotetaan, jotta se poistettaisiin luettelosta.
- 1.5. Kun lainkäyttöalue poistetaan luettelosta, sille ilmoitetaan poistamisesta pikaisesti käytäntötyöryhmän puheenjohtajan allekirjoittamalla kirjeellä, johon on merkitty päivämäärä, josta alkaen tätä muutosta sovelletaan.
- 1.6. Päätöksissä lainkäyttöalueen merkitsemisestä luetteloon tai poistamisesta luettelosta olisi selkeästi mainittava päivämäärät, joista alkaen verotusalan suojatoimenpiteiden soveltaminen olisi aloitettava tai lopetettava toimenpiteen luonteesta riippuen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa, kuten kansallisella tasolla toteutettavien suojatoimenpiteiden soveltamista koskevan kansallisen lainsäädännön mukauttaminen.

2. LAINKÄYTTÖALUEIDEN SITOUMUKSET, VALVONTA, VUOROPUHELU JA JATKOTOIMET

- 2.1. Käytännesääntötyöryhmän olisi tehokkaan täytäntöönpanon arvioimiseksi valvottava huolellisesti lainkäyttöalueiden virallisesti antamia sitoumuksia panna täytäntöön neuvoston antamia suosituksia esille tulleiden ongelmien ratkaisemiseksi; neuvoston pääsihteeristö tukee työryhmää tässä tehtävässä, ja Euroopan komissio antaa teknistä apua.
- 2.2. Jos nämä lainkäyttöalueet eivät käsittele sitoumuksiaan vahvistetussa määräajassa, neuvosto käsittelee uudelleen kyseisten lainkäyttöalueiden mahdollista lisäämistä liitteessä I olevaan luetteloon.
- 2.3. Niiden huolta aiheuttavien lainkäyttöalueiden osalta, jotka eivät täytä kriteerien vaatimuksia, käytännesääntötyöryhmän olisi pyrittävä edelleen saamaan niiltä korkean tason poliittinen sitoumus konkreettisine määräaikoineen, sekä käsiteltävä tehokkaasti seulontamenettelyssä todettuja huolenaiheita.
- 2.4. Kahdenvälisten keskustelujen tavoitteena on erityisesti
 - a) tutkia ja määrittää ratkaisuja näiden lainkäyttöalueiden verojärjestelmissä ja -politiikoissa todettuihin ongelmiin sekä
 - b) saada asianmukaiset ja tarvittavat sitoumukset tilanteen korjaamiseksi.
- 2.5. Sitoumusten valvonnan yhteydessä olisi edelleen arvioitava verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin ja veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan OECD:n osallistavan kehyksen sekä haitallisia verokäytäntöjä käsittelevän foorumin puitteissa tehtyä työtä.
- 2.6. Käytännesääntötyöryhmän olisi jatkettava kriteerien edistämistä maailmanlaajuisesti koordinoiden työnsä verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevän maailmanlaajuisen foorumin ja veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan OECD:n osallistavan kehyksen sekä haitallisia verokäytäntöjä käsittelevän foorumin puitteissa tehtävän työn kanssa.

- 2.7. Tarpeen vaatiessa valvonta voisi koskea vuoden 2017 seulonnan ulkopuolelle jääneitä lainkäyttöalueita, jos käytännesääntötyöryhmä niin päättää neuvoston hyväksymien kriteerien pohjalta.
- 2.8. Käytännesääntötyöryhmä jatkaa neuvoston pääsihteeristön tuella tämän prosessin toteuttamista ja valvontaa koordinoiden toimensa korkean tason työryhmän kanssa. Komission yksiköt avustavat käytännesääntötyöryhmää suorittamalla tarvittavat valmistelut seulentamennettelyä varten yritysverotuksen käytännesäännöissä tällä hetkellä määriteltyjen tehtävien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon aikaisemmat ja käynnissä olevat vuoropuhelut kolmansien maiden kanssa.
- 2.9. Käytännesääntötyöryhmän olisi jatkettava näiden ohjeiden soveltamista koskevien asianmukaisten käytännön järjestelyjen kehittämistä.
- 2.10. Neuvosto päivittää näiden ohjeiden mukaisesti yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaa EU:n luetteloa yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmälle toimitettavien tietojen perusteella. Käytännesääntötyöryhmä työskentelee muun muassa asianomaisen lainkäyttöalueen, komission tai jäsenvaltio(ide)n toimittamien tietojen pohjalta.
- 2.11. Kaiken kerätyn tiedon tasapainoisen tarkastelun jälkeen käytännesääntötyöryhmä raportoi neuvostolle vähintään kerran vuodessa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta luettelosta, jotta neuvosto voi tarvittaessa päättää lisätä lainkäyttöalueita yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luetteloön, jos ne eivät täytä seulentakriteerejä, tai edellytysten täytyessä poistaa ne pikaisesti luettelosta.
- 2.12. Neuvoston pääsihteeristö toimii edelleen yhteyspisteenä tässä asiakirjassa kuvatus menettelyn helpottamiseksi.
-

Verotuksen avoimuutta, oikeudenmukaista verotusta ja BEPS-toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat kriteerit, joita EU:n jäsenvaltiot sitoutuvat edistämään

Lainkäyttöalueiden seulonnassa olisi käytettävä seuraavia verotusalan hyvän hallintotavan kriteereitä veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon laatimiseksi seulontaa koskevien ohjeiden mukaisesti. Seulontamenettelyssä arvioidaan kumulatiivisesti sitä, miten lainkäyttöalueet noudattavat verotuksen avoimuutta, oikeudenmukaista verotusta ja BEPS-toimenpiteiden täytäntöönpanoa.

1. Verotuksen avoimuus

Kriteerit, jotka lainkäyttöalueen olisi täytettävä, jotta sitä voitaisiin pitää verotuksen avoimuuden vaatimusten mukaisena:

- 1.1. alkuvaiheen kriteeri OECD:n automaattista tietojenvaihtoa koskevan standardin (yleinen raportointistandardi) osalta: lainkäyttöalueen olisi pitänyt sitoutua lainsäädäntöprosessiin yleisen raportointistandardin panemiseksi täytäntöön ja aloittaa se, ensimmäiset tietojenvaihdot (vuoden 2017 osalta) viimeistään vuonna 2018, ja ottaa käyttöön järjestelyt voidakseen vaihtaa tietoja kaikkien jäsenvaltioiden kanssa vuoden 2017 loppuun mennessä joko allekirjoittamalla monenvälinen toimivaltaisten viranomaisten sopimus tai kahdenvälisten järjestelyjen avulla;

tuleva kriteeri yleisen raportointistandardin osalta vuodesta 2018 alkaen: lainkäyttöalueella pitäisi olla maailmanlaajuisen foorumin antama vähintään "suurelta osin kriteerin mukainen" -luokitus automaattista tietojenvaihtoa koskevan standardin (yleinen raportointistandardi) osalta, ja

- 1.2. lainkäyttöalueella pitäisi olla maailmanlaajuisen foorumin antama vähintään "suurelta osin kriteerin mukainen" -luokitus pyynnöstä tapahtuvaa tietojenvaihtoa koskevan OECD:n standardin osalta, ottaen nopeutettu menettely asianmukaisesti huomioon, ja

1.3. (itsenäisten valtioiden osalta) lainkäyttöalueen pitäisi olla jommassakummassa seuraavista tilanteista:

- i) joko se on ratifioinut veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehdyn OECD:n monenkeskisen yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, on sopinut ratifioivansa sen, on ratifioimassa sitä tai on sitoutunut sen voimaantuloon kohtuullisen ajan kuluessa, tai
- ii) sillä on viimeistään 31. joulukuuta 2018 voimassa oleva vaihtojärjestelyjen verkosto, joka on riittävän laaja kattamaan kaikki jäsenvaltiot ja joka mahdollistaa tosiasiallisesti sekä pyynnöstä tapahtuvan että automaattisen tietojenvaihdon;

(muiden kuin itsenäisten lainkäyttöalueiden osalta) lainkäyttöalueen pitäisi olla jommassakummassa seuraavista tilanteista:

- i) joko se osallistuu veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehtyyn monenkeskiseen yleissopimukseen, sellaisena kuin se on muutettuna, joka on joko jo voimassa tai jonka odotetaan tulevan voimaan sen osalta kohtuullisen ajan kuluessa, tai
- ii) sillä on voimassa oleva vaihtojärjestelyjen verkosto, joka on riittävän laaja kattamaan kaikki jäsenvaltiot ja mahdollistaa sekä pyynnöstä tapahtuvan että automaattisen tietojenvaihdon, tai se on toteuttanut tarvittavat toimet tällaisten vaihtosopimusten saattamiseksi voimaan kohtuullisen ajan kuluessa.

1.4. Tuleva kriteeri: ottaen huomioon aloite tosiasiallista omistajuutta koskevien tietojen tulevaa maailmanlaajuista vaihtoa varten tosiasiallinen omistajuus otetaan myöhemmin käyttöön seulonnan neljänneksi avoimuuskriteeriksi.

Seuraavaa poikkeusta olisi sovellettava 30 päivään kesäkuuta 2019 saakka:

- Lainkäyttöaluetta voidaan pitää verotuksen avoimuuden vaatimusten mukaisena, jos se täyttää kriteereistä 1.1, 1.2 tai 1.3 vähintään kaksi.

Tämä poikkeus ei koske niitä lainkäyttöalueita, joilla on "ei täytä kriteeriä" -luokitus kriteerin 1.2 osalta tai joilla ei ole vähintään "suurelta osin kriteerin mukainen" -luokitusta kyseisen kriteerin osalta 30. kesäkuuta 2018.

OECD:n ja G20-ryhmän jäsenten parhaillaan valmistelemaan yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaan luetteloon sisältyvien maiden ja lainkäyttöalueiden sisällyttämistä EU:n luetteloon tullaan harkitsemaan riippumatta siitä, onko ne valittu seulontaan.

2. Oikeudenmukainen verotus

Kriteerit, jotka lainkäyttöalueen olisi täytettävä, jotta sitä voitaisiin pitää oikeudenmukaisen verotuksen vaatimusten mukaisena:

- 2.1. lainkäyttöalueella ei saisi olla etuuksiin oikeuttavia verotuksellisia toimenpiteitä, joita voitaisiin pitää haitallisina yritysverotukseen sovellettavista menettelysäännöistä 1. joulukuuta 1997 annetussa neuvoston ja neuvostoon kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa³ esitettyjen perusteiden mukaisesti, ja
- 2.2. lainkäyttöalue ei saisi helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa.

3. BEPS-torjuntatoimien täytäntöönpano

- 3.1. Alkuvaiheen kriteeri, joka lainkäyttöalueen olisi täytettävä, jotta sitä voitaisiin pitää BEPS-torjuntatoimien täytäntöönpanovaatimusten mukaisena:

- lainkäyttöalueen olisi vuoden 2017 loppuun mennessä sitouduttava sovittuihin OECD:n BEPS-torjuntatoimien vähimmäisstandardeihin ja niiden johdonmukaiseen täytäntöönpanoon.

- 3.2. Tuleva kriteeri, joka lainkäyttöalueen olisi täytettävä, jotta sitä voitaisiin pitää BEPS-torjuntatoimien täytäntöönpanovaatimusten mukaisena (sovelletaan, kun sovittuja vähimmäisstandardeja koskevan osallistavan kehyksen mukaiset tarkastelut on saatu päätökseen):

- lainkäyttöalueen olisi saatava myönteinen arvio⁴ sovittujen OECD:n BEPS-torjuntatoimien vähimmäisstandardien tosiasiallisesta täytäntöönpanosta.

³ (EYVL C 2, 6.1.1998, s. 2).

⁴ Neuvosto tarkistaa kriteerin sanamuotoa, kun menetelmästä on sovittu.

Kriteeri 1.3 (kohtuullisen ajan kesto)

1. Neuvoston päätelmien liitteenä olevien lainkäyttöalueiden seulontamenettelyä koskevien ohjeiden kohdan 13 mukaisesti käytäntöryhmän olisi määriteltävä objektiivisin perustein, mikä on kriteerissä 1.3 tarkoitetun kohtuullisen ajan kesto.
2. Sovellettaessa kriteeriä 1.3 kohtuullisen ajan kesto, jota kriteerissä 1.3 tarkoitetaan, voidaan muotoilla seuraavasti:
3. Kriteerissä 1.3 i) (itsenäisiin valtioihin liittyvä alakohta) "kohtuullisen ajan kuluessa" viittaa veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehdyn OECD:n monenkeskisen yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, voimaantuloon tietyllä lainkäyttöalueella eikä sitoumukseen.
4. Kriteereissä 1.3 i) ja 1.3 ii) (muihin kuin itsenäisiin lainkäyttöalueisiin liittyvä alakohta) "kohtuullisen ajan kuluessa" viittaa veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta tehdyn OECD:n monenkeskisen yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, voimaantuloon ja sellaisen vaihtojärjestelyjen verkoston voimaantuloon, joka on riittävän laaja kattamaan kaikki jäsenvaltiot.
5. Kohtuullisen ajan kesto näiden kolmen kohdan osalta on sama kuin kriteerissä 1.3 ii) sovellettu määräaika, kun on kyse itsenäisistä valtioista: 31. joulukuuta 2018 (eli sama määräaika, jota sovelletaan sellaisen vaihtojärjestelyjen verkoston, joka on riittävän laaja kattamaan kaikki jäsenvaltiot, voimaantuloon itsenäisellä kolmannella lainkäyttöalueella).

6. Tämän vaikuttamatta määräaikaan 31. joulukuuta 2018 kohtuullinen aika ei saisi ylittää aikaa, joka vaaditaan
- a) menettelyn eri vaiheiden loppuun saattamiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti,
 - b) kansalliseen lainsäädäntöön tehtävien muutosten hyväksymiseen ja voimaantuloon, sekä
 - c) muihin objektiivisiin määräaikoihin, joita muodollinen sitoutuminen voisi edellyttää (esimerkiksi: sellaisen lainkäyttöalueen osalta, joka ilmaisee suostumuksensa tulla yleissopimuksen sitomaksi, yleissopimus tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kolme kuukautta sen ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettamispäivästä).
7. Kohtuullista aikaa voidaan pidentää vain käytäntösääntöryhmän yksimielisellä päätöksellä tietyn muun kuin itsenäisen lainkäyttöalueen osalta ja vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.
-

Kriteerin 2.2 soveltamisala

1. Sovellettaessa kriteeriä 2.2 olisi katsottava, että yhteisöverojärjestelmän puuttuminen tai sellaisen nimellisen yhteisöverokannan soveltaminen, joka on nolla tai lähes nolla, on 1. joulukuuta 1997 hyväksytyjen yritysverotukseen sovellettavien käytännesääntöjen kohdan A mukaista.⁵
2. Tältä osin, jos kriteeriä 2.1 ei voida soveltaa ainoastaan sillä perusteella, että asianomainen lainkäyttöalue ei täytä käytännesääntöjen kohdan B mukaista "gateway"-perustetta⁶, koska yhtiöverojärjestelmää ei ole tai nimellinen yhtiöverokanta on nolla tai lähes nolla⁷, menettelysääntöjen kohdassa B mainittua viittä tekijää olisi sovellettava analogisesti sen arvioimiseksi, täyttyykö kriteeri 2.2⁸.
3. Kriteerin 2.2 yhteydessä yhteisöverojärjestelmän puuttuminen tai sellaisen nimellisen yhteisöverokannan soveltaminen, joka on nolla tai lähes nolla, ei voi yksinään johtaa siihen, että lainkäyttöalueen ei katsota täyttävän kriteerin 2.2 vaatimuksia.

⁵ "Jäsenvaltioiden ja yhteisön asiaa koskevaa toimivaltaa rajoittamatta nämä yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt koskevat toimenpiteitä, jotka vaikuttavat tai voivat merkittävästi vaikuttaa taloudellisen toiminnan sijoittumiseen yhteisössä." (EYVL C 2, 6.1.1998, s. 3).

⁶ "Mahdollisesti haitallisina ja siis näihin menettelysääntöihin kuuluvina on pidettävä A kohdassa määritellyn soveltamisalan piirissä sellaisia verotustoimenpiteitä, joilla todellista verotustasoa selvästi alennetaan verrattuna toimenpiteisiin, joita kyseisessä jäsenvaltiossa tavallisesti sovelletaan, nollaverotus mukaan lukien. Tällainen verotustaso voi johtua nimellisverokannasta, veropohjasta tai jostain muusta asiaankuuluvasta tekijästä." (EYVL C 2, 6.1.1998, s. 3).

⁷ Tämä voi johtua nimellisverokannasta, veropohjasta tai jostain muusta asiaankuuluvasta tekijästä.

⁸ Kriteeri 2.2 on seuraavanlainen: *"lainkäyttöalue ei saisi helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa"*.

4. Lainkäyttöalueen ei tulisi katsoa täyttävän kriteeriä 2.2, jos se kieltäytyy käymästä merkityksellistä vuoropuhelua tai se ei anna tietoja tai selvityksiä, joita käytäntötyöryhmä voi kohtuudella vaatia tai ei muutoin tee yhteistyötä käytäntötyöryhmän kanssa, kun sen on varmistettava, että kyseinen lainkäyttöalue täyttää kriteerin 2.2 seulontamenettelyssä.

A. Yleiset puitteet

1. Kriteeri Ecofin-neuvoston 8. marraskuuta 2016 antamista päätelmistä

Lainkäyttöalue ei saisi helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa.

2. Kriteerin 2.2 soveltamisala (Ecofin-neuvosto, helmikuu 2017)

1. *Sovellettaessa kriteeriä 2.2 olisi katsottava, että yhteisöverojärjestelmän puuttuminen tai sellaisen nimellisen yhteisöverokannan soveltaminen, joka on nolla tai lähes nolla, on 1. joulukuuta 1997 hyväksytyjen yritysverotukseen sovellettavien käytännesääntöjen kohdan A mukaista.⁹*

2. *Tältä osin, jos kriteeriä 2.1 ei voida soveltaa ainoastaan sillä perusteella, että asianomainen lainkäyttöalue ei täytä käytännesääntöjen kohdan B mukaista "gateway"-perustetta¹⁰, koska yhtiöverojärjestelmää ei ole tai nimellinen yhtiöverokanta on nolla tai lähes nolla¹¹, menettelysääntöjen kohdassa B mainittua viittä tekijää olisi sovellettava analogisesti sen arvioimiseksi, täyttyykö kriteeri 2.2¹².*

⁹ "Jäsenvaltioiden ja yhteisön asiaa koskevaa toimivaltaa rajoittamatta nämä yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt koskevat toimenpiteitä, jotka vaikuttavat tai voivat merkittävästi vaikuttaa taloudellisen toiminnan sijoittumiseen yhteisössä." (EYVL C 2, 6.1.1998, s. 3).

¹⁰ "Mahdollisesti haitallisina ja siis näihin menettelysääntöihin kuuluvina on pidettävä A kohdassa määritellyn soveltamisalan piirissä sellaisia verotustoimenpiteitä, joilla todellista verotustasoa selvästi alennetaan verrattuna toimenpiteisiin, joita kyseisessä jäsenvaltiossa tavallisesti sovelletaan, nollaverotus mukaan lukien. Tällainen verotustaso voi johtua nimellisverokannasta, veropohjasta tai jostain muusta asiaankuuluvasta tekijästä." (EYVL C 2, 6.1.1998, s. 3).

¹¹ Tämä voi johtua nimellisverokannasta, veropohjasta tai jostain muusta asiaankuuluvasta tekijästä.

¹² Kriteeri 2.2 on seuraavanlainen: "lainkäyttöalue ei saisi helpottaa veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa".

3. *Kriteerin 2.2 yhteydessä yhtiöverojärjestelmän puuttuminen tai sellaisen nimellisen yhteisöverokannan soveltaminen, joka on nolla tai lähes nolla, ei voi yksinään johtaa siihen, että lainkäyttöalueen ei katsota täyttävän kriteerin 2.2 vaatimuksia.*
4. *Lainkäyttöalueen ei tulisi katsoa täyttävän kriteeriä 2.2, jos se kieltäytyy käymästä merkityksellistä vuoropuhelua tai se ei anna tietoja tai selvityksiä, joita käytännesääntöryhmä voi kohtuudella vaatia tai ei muutoin tee yhteistyötä käytännesääntöryhmän kanssa, kun sen on varmistettava, että kyseinen lainkäyttöalue täyttää kriteerin 2.2 seulontaprosessissa.*

3. Yleiset huomautukset

- Ecofin-neuvoston määrittelemässä kriteerin 2.2 soveltamisalassa katsotaan se, ettei lainkäyttöalueella ole yhteisöverojärjestelmää tai että nimellinen yhteisöverokanta on nolla tai lähes nolla, taloudellisen toiminnan sijoittautumiseen merkittävästi vaikuttavaksi "toimenpiteeksi" (käytännesääntöjen A kohta).
- Tämän osalta kriteerin 2.2 tavoitteena on tarkistaa helpottaako tämä "toimenpide" veroparatiisirakenteita tai -järjestelyjä, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa.
- Kriteeriä 2.2 sovelletaan vain, kun sääntöjen standardiarviointia (eli kriteeriä 2.1) ei voida soveltaa, koska kolmannen maan lainkäyttöalueella ei ole yhteisöverojärjestelmää tai koska lainkäyttöalueella sovelletaan nimellistä yhteisöverokantaa, joka on nolla tai lähes nolla.
- Kriteerillä 2.2 arvioidaan lainkäyttöalueen lainsäädäntökehystä ja tiettyjä taloudellisia todisteita käytännesääntöjen B kohdassa vahvistettujen analogisesti sovellettavien viiden kriteerin osalta.
- Kolmannen maan lainkäyttöalueen myöntämät, taloudellisen toiminnan sijoittautumiseen merkittävästi vaikuttavat edut on nähtävä nimellisen yhteisöverokannan, joka on nolla tai lähes nolla, yhteydessä ja myös puuttuvan yhteisöverotuksen yhteydessä, jolloin kummassakaan tapauksessa ei voida soveltaa käytännesääntöjen standardiarviointia. Nämä seikat on itse asiassa katsottava itsessään eduiksi, jotka on arvioitava tämän sääntöjen arvioinnin puitteissa.

- Yleisesti ottaen kaikkia käytäntösääntöryhmän vuosien kuluessa kehittämää verotustoimenpiteiden arvioimista vuoden 1998 käytäntösääntöjen puitteissa koskevia ohjeita olisi sovellettava johdonmukaisesti ja analogisesti tässä arvioinnissa¹³.
- Lainkäyttöalueen voidaan katsoa jääneen läpäisemättä tämän kriteerin mukaista arviointia vain, jos veroparatiisirakenteet tai -järjestelyt, joiden tarkoituksena on saada lainkäyttöalueella todellista taloudellista toimintaa vastaamatonta voittoa, johtuvat sellaisista myös verotusalan ulkopuolisista säännöistä tai käytännöistä, joita lainkäyttöaluetta voidaan kohtuudella pyytää muuttamaan, tai sellaisten sääntöjen ja vaatimusten puuttumisesta, joita tarvitaan tämän arvioinnin läpäisemiseksi ja jotka lainkäyttöaluetta voidaan kohtuudella pyytää ottamaan käyttöön.
- Yhteisöverojärjestelmän tai positiivisen yhteisöverokannan käyttöönotto ei kuulu niihin toimiin, jotka kolmannen maan lainkäyttöaluetta voidaan pyytää toteuttamaan täyttääkseen tämän arvioinnin vaatimukset, koska yhteisöverokannan puuttumista tai sitä, että yhteisöverokanta on nolla tai lähes nolla, ei voida yksinään pitää kriteerinä, jonka nojalla lainkäyttöalue katsottaisiin yhteistyöhaluttomaksi.
- Kriteeri 2.2 merkitsee kuitenkin automaattista hylkäämistä niiden lainkäyttöalueiden osalta, jotka kieltäytyvät yhteistyöstä EU:n kanssa niiden lainsäädäntökehyksen arvioimiseksi.

B. "Gateway"-arviointi

1. "Gateway"-kriteeri sellaisena kuin se on tällä hetkellä käytäntösäännöissä

"Mahdollisesti haitallisina ja siis näihin menettelysääntöihin kuuluvina on pidettävä A kohdassa määritellyn soveltamisalan piirissä sellaisia verotustoimenpiteitä, joilla todellista verotustasoa selvästi alennetaan verrattuna toimenpiteisiin, joita kyseisessä jäsenvaltiossa tavallisesti sovelletaan, nollaverotus mukaan lukien"

2. Analogista soveltamista koskevat ohjeet

- "Gateway"-arvioinnin toiminta on suhteellisen selkeä Ecofin-neuvoston tämän vuoden helmikuussa hyväksymän kriteerin 2.2 soveltamisalan määritelmän pohjalta.

¹³ Katso 11. joulukuuta 1998 päivätty asiakirja 14039/98 "Code of Conduct (Business Taxation) – Interpretation of Criteria" ja sen päivitykset.

- Erityisesti tämä arviointi katsotaan läpäistyksi, jos *"kriteeriä 2.1 ei voida soveltaa ainoastaan sillä perusteella, että asianomainen lainkäyttöalue ei täytä käytännesääntöjen kohdan B mukaista "gateway"-perustetta, koska yhtiöverojärjestelmää ei ole tai nimellinen yhtiöverokanta on nolla tai lähes nolla"*.

C. Kriteerit 1 ja 2

1. Käytännesääntöjen kriteeri 1 tällä hetkellä

"Myönnetäänkö etuja vain niille, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa, tai vain muiden kuin kyseisessä jäsenvaltiossa asuvien kanssa tehtyihin liiketoimiin"

2. Käytännesääntöjen kriteeri 2 tällä hetkellä

"Ovatko edut täysin erillään jäsenvaltion taloudesta niin, etteivät ne vaikuta kansalliseen veropohjaan"

3. Analogista soveltamista koskevat ohjeet

- Sovellettaessa kriteeriä 2.2 "eduilla" tarkoitetaan nollaverotuksen tai lähes nollaverotuksen soveltamista tai yhtiöverojärjestelmän puuttumista.
- Käytännesääntöjen nykyisten kriteerien tekijä 1 ja tekijä 2 sisältävät kaksi pääelementtiä: a) lainsäädännöllinen erottaminen ja b) tosiasiallinen erottaminen.
- Lainsäädännöllisestä erottamisesta on kyse, kun muille kuin kyseisessä valtiossa asuville myönnetään etuja ainoastaan yritysten perustamista ja toimintaa tietyllä lainkäyttöalueella koskevilla aleilla ja säännöksillä.
- Jos valtiossa ei ole todellista yhtiöverojärjestelmää, olisi arvioitava, takaako lainsäädäntökehys muut kuin yhtiöverotukseen kuuluvat seikat mukaan lukien todellisuudessa täyden erottamisen.
- Esimerkki tästä olisivat muut kuin verotukseen liittyvät vaatimukset yrityksille, jotka mahdollistavat asumisen arvioitavalla lainkäyttöalueella tai pääsyn sen kotimaan markkinoille.

- Tätä varten on arvioitava kaikki toimenpiteet, jotka johtavat kotimaisten yritysten ja muiden kuin valtiossa asuvien hallussa olevien yritysten tai sellaisten yritysten, joiden toiminta ei liity kotimaan markkinoihin, väliseen erilaiseen kohteluun.
- Esimerkiksi jos lainkäyttöalue myöntää "etuja" yritykselle vain, jos se pidättyy toimimasta paikallisessa taloudessa (kriteeri 2) tai vain, jos tällainen toiminta riippuu erityisestä liiketoimintaluvasta (kriteerit 1 ja 2) tai vain, jos toimintaa harjoittavat muut kuin valtiossa asuvat (kriteeri 1), tämä voitaisiin arvioida mahdolliseksi täysin erillään pitämisen järjestelmäksi. Tällä voisi analogisesti ottaen olla merkitystä myös muulle verotukselle (eli muulle kuin yhtiöverotukselle).
- Tosiasiallinen erottaminen viittaa usein tilanteeseen, jossa maa ei nimenomaisesti myönnä etua ainoastaan muille kuin asukkailleen, mutta käytännössä ainoastaan tai lähes ainoastaan muut kuin maassa asuvat käyttävät sitä.
- Tosiasiallisen erottamisen kohdalla on yleensä huomioitava, kuinka moni kyseisestä edusta hyötyvä verovelvollinen ei asu maassa. Jos esimerkiksi kaikki tai lähes kaikki nollaverotuksesta hyötyvät verovelvolliset eivät asu kyseisessä valtiossa (mukaan lukien kotimaiset yritykset, joilla on ulkomainen osakkeenomistus), alakriteerin 1 b ja alakriteerin 2 b voidaan katsoa täyttyvän (eli lainkäyttöalue katsottaisiin yhteistyöhaluttomaksi sääntöjen arvioinnin tämän kohdan osalta).

D. Kriteeri 3

1. Käytännesääntöjen kriteeri 3 tällä hetkellä

"Myönnetäänkö edut ilman minkäänlaista todellista taloudellista toimintaa tai merkittävää taloudellista läsnäoloa kyseiset veroedut tarjoavassa jäsenvaltiossa"

2. Analogista soveltamista koskevat ohjeet

Sen arvioimiseksi, myönnetäänkö edut myös ilman minkäänlaista todellista taloudellista toimintaa tai merkittävää taloudellista läsnäoloa, on varmistettava:

- edellyttääkö lainkäyttöalue yritykseltä tai miltä tahansa muulta yhteisöltä (esim. yhtiöittämistä ja/tai sen toimintoja varten) todellista taloudellista toimintaa tai merkittävää taloudellista läsnäoloa:
 - "todellinen taloudellinen toiminta" liittyy kyseessä olevasta verovapaudesta hyötyvän toiminnan luonteeseen.
 - "Merkittävä taloudellinen läsnäolo" liittyy kyseessä olevasta verovapaudesta hyötyvän toiminnan tosiasialliseen toteutumiseen.
 - Esimerkinomaisesti ja olettaen, että yleisesti ottaen käytännesääntöryhmän aikaisemmin arvioimat seikat ovat olennaisia myös tämän analyysin kannalta, tässä arvioinnissa olisi tarkasteltava seuraavia seikkoja ottaen huomioon kyseessä olevan liiketoiminnan/alan ominaisuudet: työntekijöiden asianmukainen lukumäärä, vuosittaisten menojen asianmukainen taso; fyysiset toimitilat ja toimitilat, investoinnit tai asiaankuuluva toteutettava toiminta;
- onko lainkäyttöalueella toteutetun todellisen taloudellisen toiminnan ja sen voiton, jota ei veroteta, välillä asianmukainen lainsäädäntöön perustuva ja tosiasiallinen yhteys;

- pystyvätkö viranomaiset, mukaan lukien lainkäyttöalueen veroviranomaiset, tutkimaan (ja tutkivatko ne todella) todellisen taloudellisen toiminnan toteuttamista ja merkittävää taloudellista läsnäoloa alueellaan ja voivatko ne vaihtaa asiaankuuluvaa tietoa muiden veroviranomaisten kanssa;
- sovelletaanko todellista toimintaa koskevien vaatimusten täyttämättä jättämiseen seuraamuksia.

E. Kriteeri 4

1. Käytännösääntöjen kriteeri 4 tällä hetkellä

"Poikkeavatko monikansallisen yritysryhmän sisäisten toimien tuottaman voiton määrittelyssä käytetyt perusteet kansainvälisesti yleisesti hyväksytyistä periaatteista, erityisesti OECD:ssä sovituista säännöistä"

2. Analogista soveltamista koskevat ohjeet

- Kun arvioidaan, ovatko voiton määrittelyä koskevat säännöt kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisia (esim. OECD:n siirtohinnoitteluohteet ja muut vastaavat tilinpäätösstandardit), olisi aluksi arvioitava onko ja missä määrin tämä analyysi on olennainen sellaisen lainkäyttöalueen kannalta, jossa ei ole yhtiöverotusjärjestelmää.
- Tätä varten on asianmukaista katsoa, että vaikka lainkäyttöalueella ei olisikaan yhtiöverotusjärjestelmää, tämä ei saisi vaikuttaa kielteisesti voittojen asianmukaiseen jakamiseen kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti. Lainkäyttöalueiden olisi toteutettava asianmukaisia toimia varmistaakseen, että verottavat maat voivat harjoittaa verotusoikeuksiaan esim. CBRC:n, avoimuuden tai muiden tiedonjakomenetelmien kautta.
- Tarvittaessa olisi varmistettava, että tietty lainkäyttöalue on hyväksynyt OECD:ssä sovitut periaatteet tai vastaavat tilinpäätösstandardit voittojen määrittämiseksi.

- Tämän osalta on erittäin tärkeää varmistaa, miten näitä sääntöjä toteutetaan ja miten vakiintuneita ne ovat asianomaisilla lainkäyttöalueilla. Jos tietyllä lainkäyttöalueella ei ole yhtiöverojärjestelmää, myös vaihtoehtoiset siirtohinnoittelusäännöt voidaan ottaa huomioon kun tarkistetaan, että ne ovat vertailukelpoisia ja yhteensopivia kansainvälisesti hyväksytyjen periaatteiden kanssa (esimerkiksi käyvän markkina-arvon soveltaminen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti).
- Tämän kriteerin on tarkoitus estää se, että monikansallisilla yrityksillä olisi mahdollisuus käyttää OECD:n siirtohinnoitteluohjeista poikkeavia siirtohinnoittelusääntöjä jakaakseen voittonsa nollaverokannan lainkäyttöalueille.
- Kysymyksiin 2.9–2.12 annetuissa vastauksissa olisi annettava riittävät tiedot siitä, miten voitot määritetään, ja tuotava esiin kaikki tärkeät poikkeamat kansainvälisesti hyväksytyistä standardeista.

F. Kriteeri 5

1. Käytännösääntöjen kriteeri 5 tällä hetkellä

"Puuttuuko verotuksellisista toimenpiteistä avoimuus, esimerkiksi silloin, kun säännöksiä sovelletaan hallinnon tasolla väljemmin tavalla, joka ei ole avoin"

2. Analogista soveltamista koskevat ohjeet

- Kriteerillä 5 arvioidaan, onko tiettyjen oikeusjärjestelmän osien, mukaan lukien yrityksen perustaminen kyseiselle lainkäyttöalueelle, avoimuuden taso riittävä.
- Tarkemmin sanottuna on arvioitava, voidaanko oikeusjärjestelmään kuuluvia osia, mukaan lukien verotuksellisen kotipaikan myöntäminen tai yritysten perustaminen, myöntää harkinnanvaraisesti vai onko niiden myöntäminen lakisääteistä. On tarkistettava, voidaanko oikeudellisia säännöksiä, myös muita kuin verotusalan säännöksiä, pitää harkinnanvaraisina niissä asioissa, jotka liittyvät yrityksen perustamiseen kyseiselle lainkäyttöalueelle.

- Tämä tekijä estää sen, että lainkäyttöalueen sääntelypuitteiden avoimuuden taso olisi riittämätön, ottaen huomioon että tässä sääntöjen arvioinnissa käsiteltävät edut perustuvat yrityksen rekisteröintiin tietyille lainkäyttöalueelle.
 - Kysymyksiin 2.13–2.16 annetuissa vastauksissa olisi annettava riittävät tiedot siitä, miten avoimuus on varmistettu lainkäyttöalueella tiettyjen toimien osalta, jotka yritysten on toteutettava voidakseen hyötyä säädetystä eduista.
-